

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 122.274 van 21 augustus 2003
in de zaak A. 140.615/XIV-16.447.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. KADIMA,
 kantoor houdende te 4040 HERSTAL,
 rue Hoyoux 135

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 20 augustus 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot teruggedrijving naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 19 augustus 2003 van de minister van Binnenlandse Zaken;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vragen;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 augustus 2003, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat LUZEYEMO NDOLAO die, loco advocaat M. KADIMA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördi-
neerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende
noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige
voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of
verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de
bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoeken-
de partij in een eerste middel de schending opwerpt van artikel 62 van de wet van 15
december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli
1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en “la
motivation absente, inexacte, insuffisante ou contradictoire et dès lors de l’absence de
motifs légalement admissibles, de l’erreur manifeste d’appréciation, de la violation du
principe général de bonne administration, du principe général selon lequel l’autorité
administrative est tenu de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la
cause et l’excès de pouvoirs”; dat de verzoekende partij werd vastgehouden in een
gesloten centrum na een beslissing tot weigering van toegang, dat de Raadkamer van
de correctionele rechtbank van Luik op 11 augustus 2003 de invrijheidsstelling heeft
bevolen en dat de Belgische Staat daar geen beroep tegen heeft aangetekend; dat de
verzoekende partij aldan naar de transitzone van de luchthaven Brussel-Nationaal werd
overgebracht en er gedurende een week is gebleven zonder logies, voeding of sanitair,
hetgeen een bewust onmenselijke en vernederende behandeling vormt die in strijd is met
artikel 3 van het E.V.R.M.; dat daarmee het gewijsde van de beschikking van de
Raadkamer van 11 augustus 2003 werd geschonden; dat de voorzitter van de rechtbank
van eerste aanleg van Brussel met een beschikking op eenzijdig verzoekschrift van 14
augustus 2003 in kort geding de Belgische Staat heeft bevolen om voormelde
beschikking van de Raadkamer uit te voeren op straffe van een dwangsom; dat de
Belgische Staat met de thans bestreden beslissing een nieuw bevel om het grondgebied
te verlaten heeft gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsbero-
ving te dien einde; dat zulks in strijd is met voormelde beschikking van 14 augustus
2003, waarbij het de Belgische Staat werd verboden een nieuwe beslissing te nemen,
zelfs met een andere motivering; dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden door geen
rekening te houden met de rechterlijke uitspraken van 11 en 14 augustus 2003; dat de

bestreden beslissing lijkt te zijn genomen in antwoord op de beschikking van 14 augustus 2003 doch niet afdoende is gemotiveerd;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in essentie voorhoudt dat de bestreden beslissing in strijd is met de rechterlijke uitspraken van 11 augustus en 14 augustus 2003;

Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 augustus 2003 is gesteund op twee motieven, te weten dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten, in casu zonder geldig paspoort en visum, en dat zij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan; dat deze motieven prima facie uitdrukkelijk zijn opgenomen in de bestreden beslissing, zodat de verzoekende partij er kennis van kon nemen; dat het middel niet ernstig is voor zover het betrekking heeft op de schending van de wettelijke bepalingen inzake de formele motiveringsplicht; dat de verzoekende partij met de overige door haar aangehaalde beginselen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel inroept; dat de genoemde motieven van de bestreden beslissing deze prima facie kunnen dragen en dat de verzoekende partij ze niet als dusdanig aanvecht; dat aan die motieven prima facie geen afbreuk wordt gedaan door het bestaan van twee rechterlijke uitspraken, die slechts betrekking hebben op de vrijheidsberoving van de verzoekende partij en waaruit de verzoekende partij geen recht op verblijf kan putten; dat de verzoekende partij derhalve niet aantoonde dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze is genomen noch op feitelijk onjuiste gegevens is gesteund door het bestreden bevel te geven op grond van de daarin genoemde motieven; dat het middel ook in die mate niet ernstig is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij als voorlopige maatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid vraagt de minister van Binnenlandse Zaken te bevelen de beslissingen van de Raadkamer en de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel uit te voeren, haar voorlopig tot het grondgebied toe te laten en elke maatregel tot verwijdering te verbieden;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen: dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid als accessorium van de vordering tot schorsing wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig augustus tweeduizend en drie, door :

de H. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

Mevr. S. DOMS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

C. ADAMS.